

בית הדין הארצי לעבודה

עבל02/001098		

המערער

קדמן יוסף

המשיב

המוסד לביטוח לאומי

בפני: הנשיא סטיב אדלר, סגנית הנשיא אלישבע ברק - אוסוסקין, השופט יגאל פליטמן,
נציג עובדים מר דניאל יעקובסון, נציג מעבידים מר יצחק דויטש

בשם המערער - עו"ד יוסי גוטגליק

בשם המשיב - עו"ד חיים בצלאל

פסק דיןהשופט יגאל פליטמן

1. לפנינו ערעור על פסק דינו של בית הדין האזורי לעבודה בירושלים (בל 1470/00; השופט הראשי יעקב נויגבורן), בו נדחתה תביעת המערער להכרה באוטם שריר הלב אשר פקד אותו ביום 6.10.98 כתאונת עבודה, מחמת העדר אירוע חריג בחיי עבודתו בסמוך לפני קרות האוטם.

2. לאחר שעיינו בחומר התיק ובחנו טענות הצדדים, סבורים אנו, על סמך עובדות המקרה כפי שקבען בית הדין האזורי, ובהסתמך גם על הודעת המערער לחוקר המוסד, כי היה מקום להערכה אחרת של קורות המערער ביום בו לקה באוטם; כך, שזימונו לישיבה עם מבקרת העירייה באותו יום ראוי להיחשב לאירוע המצדיק מינוי מומחה רפואי ולא דחיית התביעה על הסף, מן הטעם של העדר אירוע חריג; כלומר העדר אפשרות לקיום קשר סיבתי בין אותו אירוע לאוטם שהתרחש לאחריו.

3. בנסיבות המקרה עולה, כי בשל החריגות הכספיות הניכרות במצעדת 3000 לירושלים, שהתקיימה בשנת 95, הטילה מבקרת המדינה את האחריות העיקרית על המערער. על כל פנים כך הוא חש, כפי שמעיד מכתבו למנכ"ל העירייה מיום 2.7.98, שלושה חודשים לפני קרות האוטם (סעיפים 4 ו-5 לפסק הדין האזורי).

בכל אותה העת הרגיש המשיב, כלשונו "כי הממונים עליו מנסים להפיל עליו תיק' ולהטיל עליו את האשמה לאי הסדרים" (סעיף 5 לפסק הדין האזורי).

פגישת המערער עם מבקרת העירייה, לפני חג סוכות, לא הפיגה חששותיו "והוא יצא משם עם הרגשה של פרייאר" (סעיף 6 לפסק הדין האזורי).

קיום ישיבה לאחר מכן אצל מבקרת העירייה באותו העניין, בה השתתפו הממונים עליו, שעה שהוא כלל לא הוזמן אליה (סעיף 7 לפסק הדין), העצימו חששותיו של המערער.

ביום 6.10.98, סמוך לפני חג הסוכות, קיבל המערער זימון לפגישה נוספת אצל מבקרת העירייה בקשר לאחריותו לאי הסדרים שנתגלעו במצעדת 3000 על פי דו"ח מבקרת המדינה. אותו זימון נתפס אצלו כהזמנה לשימוע. לאחר מכן, עוד באותו יום, הוא חש ברע כפי שלא חש מימיו ואושפז בשל אוטם שריר הלב.

בחומר הרפואי שהוגש אין לסתור את האמור.

מחוות דעת המומחה מטעם המערער, בה נכתב בין השאר, כי הוא "עבר ב-10.98 ארוע אוטם אחורי חריף לאחר ארוע יוצר מתח בעבודתו"; וכי "לפי השתלשלות האירועים שקדמו ליום האוטם והאירוע שקדם לו מיידיית בבוקר אותו יום ניכר כאן בניית מתח נפשי גובר אשר שיאו היה בזימונו לחקירה אצל מבקרת העירייה" - אין ללמוד, כי "ביום 6.10.98 לא התרגש התובע התרגשות חריגה" כפי שהסיק בית הדין קמא, מאותה חוות הדעת.

לאור השתלשלות הדברים שתוארה, ראוי לקבוע, כי בעקבות קבלת ההזמנה מיום 6.10.98 לפגישה עם מבקרת העירייה ולאור דו"ח מבקרת המדינה, שהטיל את האחריות העיקרית על המערער בקשר לאי הסדרים שנתגלעו בארגון מיצעדת 3000 לירושלים, היה המערער נתון בדחק נפשי בלתי רגיל בחיי עבודתו.

4. ניתוחו של חברי הנשיא בחוות דעתו את הודעת המערער לחוקר המוסד מקובלת עלי ותומכת בצידוק למינוי מומחה רפואי.

5. לאור האמור, דין הערעור להתקבל באופן שעניינו של המערער יוחזר לבית הדין האזורי, כאמור בסיפא של פסק דין זה.

הנשיא סטיב אדלר

[1] עיינתי בפסק דינו של חברי, השופט פליטמן, וכן בכל חומר הראיות שהונח בפנינו, ובאתי לכלל מסקנה שספק אם התקיים, במקרה דנן, אירוע חריג. כך, ספק בעיני האם יש מקום להתערב בהערכתו של בית הדין האזורי, אשר שמע את עדות המערער והתרשם ממנה, בדבר מידת חומרת האירוע מיום 6.10.1998. אף על פי כן, הנני מסכים למינוי מומחה – יועץ רפואי וזאת, לאור התרשמותי מהודעתו של המערער בפני חוקרת המוסד, מיום 16.8.2001, הודעה שיש בה כדי לחזק את הערכתו של חברי, השופט פליטמן, בדבר חריגותו של הארוע מיום 6.10.1998.

[2] אציין, כי הודעת המערער לחוקרת המוסד מותירה רושם אמין. המערער מתאר מצב של סכסוך מתמשך עם הממונים עליו - סכסוך שהוביל לרצונם של האחרונים להביא לפיטוריו. כוונת הדברים היא לכך שהמערער הואשם בחלק מאי-הסדרים הכספיים שנוצרו בעירייה בעקבות מצעדת ירושלים, שהתקיימה בשנת 1995. לטענת המערער, ההאשמות נגדו בעניין החריגות הכספיות במצעדת ירושלים, מצאו ביטויים גם בדו"ח מבקר המדינה. משכך ולכאורה, ההודעה שנמסרה למערער בדבר הזמנתו לפגישה עם מבקרת העירייה, בנושא אי הסדרים שהתגלו במצעדת ירושלים, לא באה לו כהפתעה והיתה המשך טבעי לביקורת שערך בנושא מבקר המדינה. כמו כן, מתח מתמשך אינו גורם מוכר לאוטם שריר הלב. עם זאת, מהודעת המערער עולה, כי עם קבלת המידע ביום 6.10.1998, אודות הפגישה שנקבעה אצל מבקרת העירייה, התרגש במיוחד ואף היה נסער. תחושות סובייקטיביות אלה ניתן בנקל להבין. המערער חש שמבקרת העירייה גיבשה דעתה, ולפיה הוא קשור באי-הסדרים הכספיים ואף אחראי להם. לכך מצטרפת ידיעתו של המערער על פגישה קודמת שהתקיימה אצל מבקרת העירייה - פגישה אליה לא הוזמן - ושגם בה עלולה הייתה דעתה של המבקרת, ושל אחרים שהשתתפו בה, להתחזק באשר למעורבותו של המערער באי הסדרים במצעדת ירושלים.

[3] **סוף דבר** - לאור חריגותו של המקרה, כמתואר לעיל, הריני מצטרף לעמדתו של חברי, השופט פליטמן, ומוכן לאפשר למערער להנות מהספק.

סגנית הנשיא אלישבע ברק-אוסוסקין

אני מצטרפת לעמדתו של חברי השופט פליטמן.

נציג עובדים מר דניאל יעקובסון

מקובלת עלי עמדת השופט פליטמן.

נציג מעבידים מר יצחק דויטש

בנסיבות המקרה, יש מקום לדעתי להחזיר את התיק לבית הדין האזורי על מנת שימנה מומחה רפואי שישאל את השאלות הקשורות להכרה באוטם כתאונת עבודה.

סוף דבר -

עניינו של המערער מוחזר בזאת לבית הדין האזורי, על מנת שיקבע את עובדות המקרה, בהתחשב, בין השאר, באמור לעיל וימנה מומחה רפואי אשר ישאל את השאלות הרלבנטיות להכרה באוטם כבתאונת עבודה.

בנסיבות העניין, אין צו להוצאות.

ניתן היום י"ב בטבת התשס"ד (6 בינואר 2004), בהעדר הצדדים.

הנשיא סטיב אדלר

סגנית הנשיא אלישבע ברק - אוסוסקין

השופט יגאל פליטמן

נציג עובדים מר דניאל יעקובסון

נציג מעבידים מר יצחק דויטש

נוסח זה כפוף לשינויי עריכה וניסוח